

Sandefjord, 5. Juni 2012: Vedtak i sak 220-2011.

Klager: NN

Innklaget: Hammersborg Inkasso, Pb 6620 St. Olavs plass, 0129 Oslo.

Saken gjelder: Om klager i tide har fremmet en innsigelse han hadde krav på å få vurdert, om kravene er korrekt varslet og om varslene er i samsvar med gjeldende regelverk.

Thor Dahls gt. 1 A
Postboks 311, 3201 Sandefjord
Tlf.: 33 46 56 57 . Faks: 33 46 93 13
E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no
Bankgiro: 2490.56.30748
Org.nr.: 971 317 612
www.inkassoklagenemnda.no

1. Kravet

Saken gjelder opprinnelig tre misligjoldte husleierterminer à kr 12 000 til XX AS. Fordringshaver sendte felles inkassovarsel for de tre terminene. Innklagede sendte 08.11.10 betalingsoppfordring tillagt inkassosalær. På grunn av manglende betaling ble det begjært tvangsfravikelse og eiendommen ble satt ut av klagers besittelse 11.02.2011. I girobrev 26.09.11 varslet innklagede om at utlegg ville bli begjært om kravet ikke var betalt innen fjorten dager. Begjæring om utlegg er ikke sendt, i det saken er satt i bero til nemndas avgjørelse foreligger.

2. Saksforholdet

Da husleien ikke ble betalt for juli, august og september 2010, ble inkassovarsel sendt 01.10.10. I inkassovarslet het det blant annet "Dersom utestående husleie, tilsvarende 3 mnd husleie ikke gjøres opp innen en frist på 2-to uker fra dagens dato sendes saken over til Hammersborg inkasso for rettslig inndrivelse."

Da den skyldige husleien fortsatt ikke ble betalt, sendte innklagede 08.11.10 "Betalingsoppfordring/varsel om at sak reises". I varselet ble klager blant annet varslet om at unnlatt betaling av leien innen 14 dager ga utleieren rett til å kreve tvangsfravikelse i medhold av tvangsfullbyrdsloven § 13-2. Inkassosalær var lagt til kravet med kr 1 500.

Namsfogden besluttet fravikelse av eiendommen 18.01.11. Den 11.02.11 ble saken avsluttet hos namsmannen, i det løsøret da var avhentet og eiendommen var satt ut av saksøktes besittelse.

Innklagde sendte 26.09.11 "Varsel før utleggsforretning". Hovedkravet var her oppgitt til kr 103 846,18 og salær var beregnet med kr 6 010.

Klager fremmet klage til Inkassoklagenemnda 01.10.11. Det fremgår av klagen at klager mente fordringshaver ikke hadde oppfylt sin plikt til å fremlegge husleiekontrakten. Det ble vist til at det var sosialkontoret som skulle betale husleien. Klager ønsket at innklagede skulle trekke saken.

I sitt tilsvarende svar til Inkassoklagenemnda opprettholdt innklagede både hovedkravet og kravet på renter, gebyrer og inkassokostnader, totalt kr 122 424,18.

Sekretariatet for inkassoklagenemnda anmodet 06.03.12 innklagede om å dokumentere at også terminene fra og med oktober 2010 til og med februar 2011 var varslet på betryggende måte og i samsvar med inkassolovgivningen. Innklagede ble videre oppfordret til å redegjøre for hvorvidt de var av den oppfatning at varslene var utformet i samsvar med god inkassoskikk.

Innklagde opprettholdt kravet på såvel hovedkrav som renter og omkostninger. Det ble vist til at teksten i både inkassovarsel og betalingsoppfordring nå var endret for fremtidige varsler, og at varsling i denne saken var unnlatt idet "Tilleggskravene som ble lagt inn på saken, ble lagt inn på et tidspunkt da vi hadde "dispensasjon" fra varsling fra Finanstilsynet, i henhold til stedlig tilsyn med ABC Inkasso." Det ble videre vist til at det ikke var beregnet salær eller omkostninger på tilleggskravene, kun forsinkelsesrenter.

3. Partenes anførsler

Klager anfører at fordringshaver må utlevere leiekontrakten og sende krav før saken blir sendt til inkasso slik at han kunne lagt frem kravene for sosialkontoret til betaling. Det anføres at den manglende betalingen skyldes forhold på fordringshavers side. Klager krever at innklagede tar kravet tilbake.

Innklagede anfører at det ikke er mottatt betaling i saken, og at det ikke er mottatt innsigelser utover innsigelse som ble fremsatt og avvist før fravikelsen ble gjennomført. Det er heller ikke fremsatt forespørsel om å få leiekontrakten utlevert og det er ikke levert noen form for dokumentasjon på at sosialkontoret skal ha betalt husleien. Det anføres videre at varslene er utformet i henhold til god inkasoskikk, og endelig at tillegskravene ble lagt inn da man hadde "dispensasjon" fra varsling Finanstilsynet, i henhold til stedlig tilsyn med ABC inkasso. Det er ikke beregnet salær eller omkostninger på tillegskravet, kun forsinkelsesrenter.

4. Inkassoklagenemndas syn på saken

Saken ble behandlet i fulltallig nemndsmøte 21. mai 2012 og vedtak ble fattet med følgende begrunnelse:

Etter inkassoloven § 22 og avtale mellom Norske Inkassobyråers Forening og Forbrukerrådet av 20. februar 2003 om klagenemnd for inkassotjenester behandler Inkassoklagenemnda klage på inkassoselskaper i forbindelse med tvist om forpliktelse etter inkassoloven. Loven gjelder inndrivning av forfalte pengekrav, men inneholder ikke regler om hvordan det underliggende sivilrettslige forhold skal løses. Dette er et spørsmål som hører under domstolene. I slike saker tar nemnda derfor ikke endelig stilling til hovedkravet, men bare om det er grunnlag for inkassokostnader. En vurdering av holdbarheten av hovedkravet og de innsigelser som er gjort gjeldende, kan da likevel få betydning.

Nemnda har først tatt stilling til om namsmannens behandling av tvangsfravikelsesbegjæringen medfører at Inkassoklagenemnda ikke er kompetent til å behandle saken. Nemnda er kommet til at verken pengekravet eller kravet på de utenrettslige inkassokostningene er vurdert eller behandlet av namsmannen. Nemnda anser seg derfor kompetent til å behandle saken.

Det følger av inkassoloven § 17 første ledd at skyldneren plikter å erstatte fordringshaverens nødvendige kostnader ved utenrettslig inndrivelse etter standardsatser fastsatt i forskrifter med hjemmel i § 19. Etter § 17 andre ledd kan inkassokostnader likevel ikke kreves når skyldneren hadde innsigelse som det var "rimelig grunn" til å få vurdert før inndrivningen ble satt i verk og innsigelsen er fremsatt i tide. Kostnadene kan heller ikke kreves erstattet dersom kravet ikke er korrekt varslet, jf. inkassoloven §§ 9 eller 10.

Slik Inkassoklagenemnda oppfatter det, er klagers innsigelse mot kravet begrunnet med at fordringshaver ikke skal ha gitt ham den informasjonen han skal ha etterspurt og som han trengte for at sosialkontoret skulle kunne betale husleien hans. Klager erkjenner å ha mottatt faktura og inkassovarsler for husleiekravene fra juli til august 2010. Betalingsoppfordringen er også sendt til korrekt adresse, og er etter gjeldende rett å anse som betryggende avsendt. Innsigelsen er først fremsatt i klagen til Inkassoklagenemnda. Etter nemndas oppfatning er det for sent, idet nemnda ikke kan se noen grunn til at dette ikke kunne vært gjort på et langt tidligere tidspunkt.

Inkassoklagenemnda tar, av eget tiltak, stilling til om det er sendt korrekt varsel etter inkassoloven § 9 som blant annet inneholder følgende bestemmelse:

Før en inkassator kan sette i verk inkassotiltak, skal fordringshaveren eller inkassatoren

- a) etter kravets forfall ha sendt skyldneren skriftlig varsel på papir om at inkasso vil bli satt i verk, og
- b) i varslet ha gitt skyldneren en betalingsfrist som må ha løpt ut uten at beløpet er betalt.

Det fremgår av annet ledd at fristen i inkassovarslet skal være minst 14 dager fra avsendelsen.

Loven gir således hjemmel for å opplyse om "at inkasso vil bli satt i verk" dersom det skyldige beløp ikke betales innen fristen. I dette tilfellet er det informert om at "rettslig inndrivelse" vil bli satt i verk dersom

kravet ikke betales, noe som er i strid med loven. Å informere om rettslig inndrivelse er egnet til å utsette skyldneren for urimelig påtrykk i strid med inkassoloven § 8 annet ledd.

Nemnda har videre vurdert innklagedes betalingsoppfordring mot gjeldende regelverk. Etter § 10 skal betalingsoppfordringen angi at unnlatt betaling kan føre til ytterligere kostnader for skyldneren og til rettslig inndrivning. I NOU 1983:8 er kravene til spesifisering omhandlet. Det fremgår at det ikke kan kreves at det presist angis hvilke kostnader som vil påløpe. Det er tilstrekkelig å nevne at det vil påløpe ytterligere kostnader som kan bli belastet skyldneren. Det presiseres at det ikke under noen omstendighet må oppgis uriktig høye kostnader eller gis inntrykk av at dette er kostnader skyldneren må bære uavhengig av sakens utfall. Finanstilsynet har i sin tilsynspraksis innrettet seg etter dette, og har også lagt til grunn at verken inkassovarsel eller betalingsoppfordring uforbeholdent skal gi uttrykk for at det vil påløpe inkassokostnader (etter lett eller tung sats) ved unnlatt betaling innen de lovpålagte frister. Begrunnelsen er at en skyldner som fremmer innsigelser mot kravet som han har rimelig grunn til å få vurdert, ikke er erstatningspliktig.

I innklagedes betalingsoppfordring het det blant annet ” Tvangsfullbyrdelse kan imidlertid unngås dersom leien med renter, utenrettslige inndrivingskostnader, sakskostnader og forfalt leie fram til betalingstidspunktet blir betalt før fullbyrdelsen gjennomføres. Ytterligere varsel vil ikke bli gitt. Merkostnader vil da påløpe , noe som vil bli belastet Dem. Dette vil utgjøre minimum kr 2666,00. Beløpet må i sin helhet innbetales innen 14 dager fra d.d. Oversittes fristen med mer enn 28 dager, påløper ytterligere salær iht. inkassoforskriften § 2-3.”

Etter nemndas syn er innklagedes betalingsoppfordring formulert på en slik måte at det kan oppfattes slik at skyldneren, uten videre, påføres ytterligere omkostninger dersom betaling ikke finner sted innen den angitte frist. Nemnda mener at betalingsoppfordringen strider mot lovens § 10, og at den øker betalingspresset og utsetter skyldner for urimelig påtrykk, jf. inkassoloven § 8 annet ledd.

Klager plikter etter dette ikke å erstatte fordringshavers inkassokostnader, jf. inkassoloven § 17 fjerde ledd.

Etter uttalelser fra innklagede legger Inkassoklagenemnda til grunn at det verken er sendt inkassovarsler eller betalingsoppfordring for de senere forfalte terminer. Innklagede har påberopt seg “dispensasjon” fra varsling og har vist til en tilsynsrapport fra Finanstilsynet. I denne rapporten konkluderte tilsynet med at “...fordringshaver/inkassator ved inndrivning av forfalt husleie skal sende varsler etter §§ 9 og 10 ved første gangs mislighold. Ved inndrivning av senere forfalt og misligholdt husleie kan varsling unnlates dersom tidligere misligholdte terminkrav i mellomtiden ikke er blitt betalt. Inkassator bør imidlertid ut fra generalklausulen om god inkassoskikk holde debitor skriftlig orientert om fordringens størrelse og utviklingen i inndrivingskostnadene etter hvert som flere krav misligholdes, spesielt før rettslige skritt iverksettes.”

Da skyldner har nådd fram på annet grunnlag, har ikke nemnda gått inn i vurderingen av om fordringshaver og innklagede har varslet de senere terminene på en slik måte som Finanstilsynet mener følger av forarbeidene til Inkassoloven (NOU 1983:8 s 39). Nemnda har av samme grunn heller ikke tatt stilling til salærets størrelse, men har merket seg at salær er beregnet med kr 6 010 i innklagedes “varsel før utleggsforretning” av 26.09.11, til tross for at det i innklagedes tilsvare opplyses at det ikke er beregnet salær eller omkostninger på tilleggskravene.

Klager plikter etter dette ikke å betale inkassoomkostninger i saken.

Vedtaket er enstemmig.

5. Vedtak

Klager gis medhold og plikter ikke å betale inkassokostnader i saken.

Rune Jensen
Leder av Inkassoklagenemnda